

ROMÂNIA

TRIBUNALUL HUNEDOARA

Deva, Bd. 1 Decembrie 1918 nr.35, CP 330005, Județul Hunedoara
Tel: 0254 211574 / fax: 0254 216333 / e-mail: tribunalul.hunedoara@just.ro

operator de date cu caracter personal nr. 3073

prezentul document conține date cu caracter personal aflate sub incidența Legii nr. 677/2001.

SECȚIA LITIGII DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

SENTINȚA CIVILĂ NR.715/LM/2014

DOSAR NR. 5668/97/2013

Ședința publică din data de 20 Martie 2014

PREȘEDINTE: - Mugescu Viorica Adriana - judecător
- Oșan Adriana Geta - asistent judiciar
- Sântămărian Gabrela - asistent judiciar
- Hanciu Liliana - grefier

Pe rol fiind judecarea acțiunii civile formulată de SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA în numele membrului de sindicat reclamanta STOICESCU CORINA MIOARA împotriva pârâtei Colegiul „ION MINCU” Deva, având ca obiect litigiu de muncă – drepturi salariale.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reprezentanta reclamantei consilier juridic Radu Cristiana, lipsă fiind pârâta.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentanta reclamantei depune adeverință eliberată de unitatea școlară pârâtă privind data când se încasează drepturile salariale. Cu privire la excepția prescripției parțiale a acțiunii, invocată de instanță din oficiu arată că lasă la aprecierea instanței soluționarea excepției. Arată că nu mai are alte cereri de formulat sau probe de propus și solicită judecarea cauzei.

Instanța, declară cercetarea procesului încheiată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentanta reclamantului solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată, fără cheltuieli de judecată.

TRIBUNALUL:

Asupra cauzei de față, constată următoarele :

Prin acțiunea în conflict individual de muncă formulată înregistrată la această instanță sub nr.5668/97/2013, Sindicatul Invățământ Preuniversitar jud. Hunedoara, în numele și pentru membra de sindicat, reclamanta STOICESCU CORINA MIOARA a chemat în judecată pe pârâtul COLEGIUL “ION MINCU” DEVA, solicitând obligarea acestuia la calculul și plata diferențelor de drepturi salariale neacordate (diferențe de drepturi salariale neacordate, conform Legii nr.221/2008), rezultate din neaplicarea Legii cadru nr.330/2009, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile Legii 330/2009 mai sus invocată, începând cu data de 01.01.2010 și până la data de 31.12.2010, actualizate în funcție de coeficientul de inflație, la data plății efective.

În fapt, s-a arătat că la 1 ianuarie 2010 au intrat în vigoare atât Legea cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cât și OUG nr.1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, ambele acte normative conținând

prevederi exprese privind obligativitatea menținerii în plată, începând cu data de 01.01.2010, a salariului avut în luna decembrie 2009 (respectiv art.30 alin. 5 din Legea nr.330/2009 și art. 5 alin.1 al OUG nr.1/2010).

Cum Legea cadru nr.330/2009 garantează la nivel de principiu menținerea drepturilor salariale câștigate în sensul că „în luna ianuarie 2010 salariile nu pot fi diminuate față de luna decembrie 2009”, iar creșterile salariale prevăzute de Legea nr.221/2008 nu sunt acordate nici în prezent personalului din învățământ, deși sunt prevăzute expres prin lege, reclamantii susțin că se cuvine a se aplica același sistem de calcul al salariilor și ulterior datei de 01.01.2010, astfel încât valoarea salariilor din anul 2010 să fie la același nivel cu cele din decembrie 2009.

S-au mai invocat disp. art.40 alin.2 lit c Codul muncii privind obligația angajatorului să acorde toate drepturile ce decurg din lege, dar și prev. art.1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art.17 a Declarației Universale a Drepturilor Omului, cu motivarea că prin neacordarea unui drept salarial reglementat printr-un act normativ și lipsirea de dreptul a mai primi vreodată sumele de bani aferente majorărilor salariale conținute în Legea nr. 221/2008 s-a creat o ingerință ce are ca efect privarea reclamantilor de bunul lor, făcându-se trimitere în acest sens la jurisprudența CEDO în conformitate cu care drepturile de natura salarială reprezintă un „bun” în sensul alin. 1 al articolului 1 din primul Protocol.

În drept, au fost invocate prevederile art.112 cod procedură civilă, art. 283 alin.1 lit. c Codul muncii, art. 67 din Legea nr.168/1999, art. 28 din Legea nr.54/2003 a sindicatelor, art. 3 și 30 alin.5 din Legea cadru nr. 330/2009, art.5 și art.6 din OUG nr.1/2010, art. 41 alin.5 din Constituția României.

Acțiunea este scutită de la plata taxei de timbru conform art. 270 Codul Muncii

Pârâtul nu a depus întâmpinare deși a fost citat cu această mențiune.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele :

Excepția prescripției dreptului material la acțiune pentru pretențiile aferente perioadei 01.01.2010-31.05.2010, invocată din oficiu, va fi admisă ca întemeiată în contextul dispozițiilor art. 283 alin 1 lit. c. din codul muncii care stipulează termenul de 3 ani calculat în raport de data înregistrării prezentei acțiuni pe rolul acestei instanțe, respectiv 01.07.2013 și data plății salariului astfel cum este stabilită de disp. art. 53 din Legea 500/2002.

Reclamanta face parte din categoria personalului didactic și didactic auxiliar, a avut calitatea de salariată a unității școlare parate pentru perioada vizată în acțiune și prin acțiunea de față solicită calcularea și stabilirea drepturilor salariale pentru perioada 01.01.2010 – 31.12.2010 prin includerea majorărilor salariale rezultate din aplicarea Legii nr. 221/2008, raportat la prev. art.30 alin. 5 din Legea nr. 330/2009 și art. 5 alin.1 al OUG nr.1/2010.

Sub un prim aspect, se reține că prin decizie Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la dispozițiile Ordonanței nr. 41/2009, în sensul că a respins ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate ridicată, motivat de faptul că prin deciziile nr.842/2009 și nr.989/2009, s-a pronunțat asupra neconstituționalității dispozițiilor criticate, constatând neconstituționalitatea acestora.

În acest sens prin Decizia nr. 124/2010 Curtea Constituțională a apreciat în mod neechivoc ca prin OUG nr.41/2009 legiuitorul delegat a persistat în hotărârea sa de a nu lua în considerare prevederile Legii nr.221/2008, reducând majorările salariale stabilite de Parlament, astfel ca disp. art.2 din acea ordonanță erau oricum afectate de vicii de neconstituționalitate.

Pentru intervalul 01.10.2008 – 31.12.2009 reclamantilor li s-a recunoscut dreptul de a beneficia de prevederile Legii nr. 221/2008 conform hotărârilor judecătorești, instanța de judecată reținând în motivarea soluției ca prin OG nr.15/2008, privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalul didactic din învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr.221/2008, s-au prevăzut o serie de creșteri salariale personalului didactic și pentru cel didactic auxiliar, începând cu data de 01.10.2008. Ulterior, Guvernul a emis o serie de ordonanțe de urgență, prin care se reduc majorările salariale la care ar fi avut dreptul personalul din învățământ, în temeiul Legii nr.221/2008, însă Curtea Constituțională a constatat de fiecare dată neconstituționalitatea acestora.

În același sens s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 3/2011 data în soluționarea recursului în interesul legii, respectiv: „Ca efect al deciziilor Curții Constituționale prin care au fost declarate neconstituționale O.U.G. nr. 136/2008, O.U.G. nr. 151/2008 și O.U.G. nr.

1/2009, dispozițiile O.G. nr.15/2008, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr.221/2008, constituie temei legal pentru diferența dintre drepturile salariale convenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate, cu începere de la 1 octombrie 2008 și până la data de 31 decembrie 2009”.

În această situație este evident că salariile reclamantei trebuia calculate cu includerea diferențelor salariale acordate prin Legea nr. 221/2008 și recunoscute prin hotărâri judecătorești, inclusiv în ceea ce privește salariile convenite pe luna decembrie 2009.

Or, în conformitate cu prev. art.30 alin.5 din Legea nr. 330/2009, „în anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009...”. Reglementări asemănătoare sub aspectul obligativității menținerii în plată a cuantumului salariului avut de personalul plătit din fonduri publice, deci inclusiv personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ, se regăsesc și în cuprinsul art. 5 alin.1 și 6 alin.1 din OUG nr.1/2010.

Față de succesiunea actelor normative enumerate, având în vedere deciziile Curții Constituționale, Decizia nr.3/2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție dar și dispozițiile hotărârii judecătorești prin care au fost obligați parții să le calculeze și să le acorde reclamantilor drepturile salariale pe perioada 01.10.2008 – 31.12.2009 cu includerea majorărilor prevăzute de Legea nr. 221/2008, precum și față de dispozițiile art.30 alin.5 al Legii nr. 330/2009 și al art.5 alin.1 și art.6 alin.1 din OUG nr. 1/2010, rezulta că pentru intervalul 01.06.2010 – 31.12.2010 reclamantei trebuie să i se calculeze și să i se plătească drepturile salariale lunare tot prin includerea majorărilor operate prin Legea nr.221/2008. Aceasta, pentru a nu se ajunge la situația interzisă prin lege de a nu se acorda personalului aflat în funcție în anul 2010, un salariu cel puțin egal cu cel aflat în plată în luna decembrie 2009.

Având în vedere motivele de fapt și de drept mai sus enunțate, raportat la prev. Legii nr.330/2009, acțiunea în conflict individual de muncă, astfel cum a fost formulată de către reclamantă, va fi admisă ca întemeiată.

Ca urmare, va fi obligat pârâtul la calculul și plata drepturilor salariale neacordate (diferențe de drepturi salariale conferite de Legea nr.221/2008), reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile Legii 330/2009, începând cu data de 01.06.2010 și până la data de 31.12.2010. Pentru o justă despăgubire și pentru repararea prejudiciului suferit, în baza art.161 alin.4 Codul muncii, se va dispune actualizarea acestor sume cu indicii de inflație la data plății efective.

Pretențiile reclamantei referitoare la perioada 01.01.2010-31.05.2010 vor fi respinse ca prescrise.

Cheltuieli de judecată nu au fost solicitate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

ADMITE în parte acțiunea în conflict individual de muncă formulată de către **SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA**, înregistrat ca persoană juridică în Registrul Persoanelor Juridice de la Judecătoria Deva în baza sentinței civile nr. 22/J/1992, cod fiscal 4944354, cont RO93RNCB0160018517050001 deschis la BCR DEVA, cu sediul în Deva, str. Gh. Barițiu, nr.2 Corp B – mansardă, jud. Hunedoara, în numele și pentru membra de sindicat, reclamanta **STOICESCU CORINA MIOARA** împotriva pârâtului **COLEGIUL “ ION MINCU”** cu sediul în Deva, str. Bejan, nr.8, jud. Hunedoara și în consecință

Obligă pe pârât la calculul și plata către reclamantă a diferențelor de drepturi salariale neacordate, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2008 și a Legii nr. 330/2009, pentru perioada 01.06.2010 -31.12.2010, actualizate cu coeficientul de inflație la data plății efective.

Respinge în rest acțiunea
Fără cheltuieli de judecată.
Executorie de drept.
Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.
Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara.
Pronunțată în ședință publică, azi, 20.03.2014.

PREȘEDINTE,
Mugescu Viorica Adriana

ASISTENȚI JUDICIARI,
Oșan Adriana Geta   Sântămărian Gabrela

GREFIER,
Hanciu Liliana

OAG/LH – 4ex.
10.04.2014

